

4. STEENHUIS, J. F. „Het kwartsgehalte van het grondbestanddeel in het Nederlandsche kwartair.” Voordracht 11 Oct. 1935. Den Haag-Versl. Geol. Sectie enz., 3, (1919—1936), 352—355, 1936. In extenso: „Bijdrage tot de kennis van het kwartsgehalte der grindhoudende zandlagen aan de oppervlakte en in de ondergrond van Nederland.” Verh. Geol. Mijnbk. Gen. v. Ned en Kol. Geol. Serie., 12, 1—140, 1 fig. 1947.
5. MACAR, P., „Compte rendu de l'excursion du 24 avril 1938, consacré à l'étude des terrasses de la Meuse entre Liège et L'Ubagsberg (Limbourg hollandais). Ann. Soc. géol. de Belgique, 61, B 187—217, 2 fig. 1 pl. (c), 1938.
6. STEENHUIS, J. F., „Enkele nieuwe uitkomsten van de bepalingen van het kwartsgehalte der grindhoudende zandlagen”. Versl. Meded. betr. de volksgezondheid, Sept. 1938. Tevens bijl. bij Jaarverslag Rijksinstituut voor Drinkwatervoorz. 6 p., 1938.
7. STEENHUIS, J. F., „Nogmaals enige bepalingen van het kwartspercentage der grindhoudende zandlagen in den ondergrond en aan de oppervlakte van Nederland. Natuurhist. Maandbl. 31, 84—86, 89—95, 1942.
8. STRAATEN, L. M. J. U. VAN, „Grindonderzoek in Zuid-Limburg”. Med. Geol. Stichting, Serie C-VI-No. 2, 146, VIII pl. 1 k., IV tab. 1 bijl. 1946.

IJZEROÖLIETEN.

door

P. VAN DER LIJN

Ijzeroölieten doen zich voor als vrij dichte, korrelige of wel als schuimachtig opgeblazen en poreuze gesteenten, met roestkleurige tot bruinachtig-rode oöïeden, terwijl het gehele gesteente roodbruin tot bruinrood is.

Een fijnkorrelige oölietische limoniet, blijkens de structuur aanvankelijk hout, en daarna doortrokken van ijzerhydroxyde-oplossing, welke in radiaalvezelige aggregaatjes uitkristalliseerde, werd door Jonker indertijd *ijzerpoksteen* gedoopt. Schr. vond een ex. bij Maarn, dat waarschijnlijk afkomstig is uit het Rijngebied, waar b.v. van de bruinkoolgroeve Donatus dergelijke gesteenten worden vermeld, Men rekene deze tot de *pseudo-oölieten*.

Een *oölietisch roodijzererts*, dat waarschijnlijk een oölietische kalksteen was en van F_2O_3 werd doortrokken, werd eveneens als unicum door Schr. bij Amersfoort gevonden, veroorzaakte bij het afborstelen onder de waterkraan bloedrood water. Dergelijk gesteente wordt vermeld van diabaasgangen van Nassau in het Rijngebied.

In Westfalen vindt men in de Midden-Lias n. van Warburg bij Lange-land en Bonenberg oölietische ijzersteen; bovendien nog kalkig oölietisch roodijzererts, een omzetting van de oölietische lensvormige bovenste Oxfordlagen bij Klein-Bremen; ten slotte nog kleiige ijzeroöliet in de Porta Westfalica.

Ook uit Lias van Schonen worden ijzeroölieten gesignaleerd als poreuze bruine zwerfstenen in Holstein en bij Hamburg, soms met Pecten of ammonietresten en veelal lensvormige oöïeden.